

ogsaa komme til at betale denne Told, og det er en temmelig vægtfuld Vare. Men en Told paa et Par Galoscher af 50 Ore vilde dog staa i stort Misforhold til Værdien. Saaledes kan der nævnes en Mangfoldighed af Varer, som ere kastede ind under denne store Fjellesposition, men som efter deres Bestaafenhed i Virkeligheden ikke egne sig til at bære nogen høj Told eller til at klassificeres mellem Luxusvarer. En Spaltning af denne Position efter den forskellige Bestaafenhed og Værdi maa jeg anse for at være endnu utilraadeligere. Det vilde medføre ganske overordentlige Vanskeligheder ved Toldbehandlingen, om man vilde prøve paa at gennemføre en saadan Søndring mellem de Varer, der nu ere henførte til Positionen Nr. 37, og den store Familie, der grupperer sig om den. Naar man ser hen til, hvad det ærede Udvalg har anset for at være en passende Told for andre Varer, saa har det f. Ex. under Ændringsforslaget Nr. 12 foreslaaet Tolden for Slebne Glasvarer, de kostbareste Glasvarer, nedsat til 12 Ore. Men saa snart en saadan Glasvare kommer i Forbindelse med den mindste Ubetydelighed af Metal, skal den svare en Told af 50 Ore. Jeg vil dog spørge, om der er noget passende Forhold heri. Jeg ser det ikke. Forandringen i Positionen 12 med Hensyn til Glasvarer kan gennemføres; har man hidtil kunnet komme tilrette med at fondre mellem hvidt og grønt Glas, kommer man vel ogsaa for Fremtiden tilrette dermed, men det har altid været vanskeligt. Det er ikke let at afgjøre, om en Gjenstand af Glas er absolut hvid — eller rettere farveløs — eller om den skiller i det Grønne, og saa snart det Sidste er tilfældet, paastaas det altid henført under Positionen „grønt Glas“. Smidlertid, som sagt, hidtil er man kommen ud over det, og man vil vel ogsaa for Fremtiden komme ud over det, og jeg skal altsaa ikke gjøre videre Indvending imod, at denne Forandring foregaar med Hensyn til Positionen „Glasvarer“. Under Nr. 15 er der foreslaaet endel Forhøielse for Porcellan og Stentøvarer. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at for en enkelt af disse Varers Bedkommende vil Forhøielsen endogfaa blive udover det Bestaaende; men jeg vil, indtil jeg er overbevist om det Modsatte, antage, at den ærede Ordfører har Ret i, at den Vare, som vil blive beskyttet saa usforholdsmæssig, sammenlignet med andre, er af dem, der ikke spille nogen Rolle ved Indførselen. Der foreligger ikke for mig endnu tilstrækkelig Oplysning i saa Henseende. — Ændringsforslaget under Nr. 16 kan jeg selvfølgelig ikke anbefale, naar det ikke ved Siden af gives en sikker Udsigt til Kompensation for disse ca. 1,200,000 Kr., der ville falde ud af Statsskassen ved denne Leilighed. Jeg kan heller ikke erkende den absolute Nødvendighed af, hvad den ærede

Ordfører for Mindretallet ansatte, at Kaffe kunde henføres under de nødvendige Forbrugsaggenstande eller de Gjenstande, som forbruges omtrent ligelig gennem alle Klasser i Befolkningen. Jeg tror tværtimod, at Kaffe, det vil sige virkelige Kaffe-bønner, er en Forbrugsaggenstand, ved hvilken Mængden af Forbrugen nærmest staaer i Forhold til Forbrugsejnen. Der bruges ganske vist Kaffe af omtrent Alle i Landet — om det er heldigt, skal jeg lade staa hen —, men Forbrugen af Kaffe eller Drik af Kaffe er jo ikke ganske det Samme som Forbrug af Kaffe-bønner. Om Kaffe i Virkeligheden skal fortjene den anbefaling, som den ærede Ordfører for Mindretallet gav den, at man maatte ønske, at Brugen af Kaffe vilde brede sig endnu mere i Befolkningen, vil jeg anse for meget tvivlsomt. Jeg tror, at om Kaffe muligvis — kun muligvis — hist og her kunde have den Fortjeneste at have formindsket Forbrugen af Brændevin, har den ganske absolut mange Steber Ansvar for at have fortrængt Brugen af andre og bedre Næringsmidler. — Under Nr. 20 er der til Positionen 69 foreslaaet, dels at Friktionsfyrtikker udgaa — det har jo kun rent formel Betydning, da man vil gjenfinde den paa andet Sted og nøiagtig med den samme Toldsum —, dels at Tolden af Krudt og Sprængstoffer skal forhøies til det Femdobbelte, nemlig fra 10 til 50 Ore. I Anledning af dette Forslag skal jeg indskrænke mig til at minde den ærede Forsamling om, hvad den ærede Ordfører allerede har udtalt, at den overveiende Del af, hvad der indføres paa denne Position, indføres for Statens Regning. Jeg beder kun om at have det i Erindring, naar vi senere hen komme til at opgjøre Balancen mellem forsøge og formindskede Statsindtægter gennem Toldrevisionen, at man saa ikke beregner disse 44,000 Kr. paa Krudt og Sprængstoffer som Æquivalent for tilsvarende Nedsættelser i Told; thi det er ganske klart, at, dersom Staten selv betaler de 40,000 af de 44,000 Kr., er det en ren Illusion, at man gennem de 44,000 faaer nogen Kompensation. Jeg beder det kun erindret, naar vi senere komme til Opgjørelsen af Balancen. — Det Forslag, der er stillet under Nr. 21, er jo meget ubetydeligt — i finanstiel Henseende vil jeg sige, at det er intetbetydende — og om det i Virkeligheden skal have den Betydning som beskyttende indenlandsk Industri og Haandværk, nemlig Fabrikation af Malerirammer, som den ærede Ordfører og det ærede Udvalg har tillagt det, turde være noget tvivlsomt. Jeg tror, at der er nogen Misforstaaelse med Hensyn til Betydningen af dette Forslag. Dersom jeg ikke hørte feil, ansatte den ærede Ordfører, at man, forsaavidt Position 77 blev staaende usforandret, vilde kunne indføre toldfrit lofbare Malerirammer, naar man kun forsynde dem ved Indførselen med et temmelig værdiløst Billede, Træsnit f. Ex. eller Saadant, men det kan der